

end foran fastsat for Silde-Bundgarn indbyrdes“. Hvis der bliver sat Bundgarn rundt omkring ved Kysterne — og Udviklingen gaar i denne Retning, og vil mere endnu komme til at gaa i denne Retning, eftersom man favoriserer Bundgarnsfiskeriet saa stærkt —, da vil man paa flere Steder komme til at lægge store Hindringer i Vejen for Sildefiskeriet. Der er Tider, hvor man ikke kan fiske Sild ude til Søs, medens der paa samme Tid kan være rigeligt med Sild umiddelbart inde ved Kysten; og naar nu en hel Kyststrækning bliver besat med Bundgarn, kunne de Sildefiskere, der fiske med Næringer, Drivgarn eller Nedgarn, blive hindrede i at fiske Sild. Fiskerne paastaa, at det vilde ikke skade Bundgarnsfiskeriet, selv om man tillod, at Drivgarnene maatte komme Silde-Bundgarnene meget nærmere end her bestemt. Naar man levner Bundgarnene en Beskyttelse paa 100 Favne, vil det vist være mere end tilstrækkeligt — altsaa 100 Favne ved de aabne Kyster og lidt mindre i Fjorde, Sunde og Vige. Jeg vil gerne henstille baade til det ærede Udvalg og til den højtærede Minister at medvirke til, at vi kunne faa en Ændring paa dette Punkt.

Jeg vil saa omtale et Par Ændringsforslag til § 15, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 18 og Nr. 20. Ændringsforslag Nr. 18 gaar ud paa at udvide den Undtagelsesbestemmelse, der efter Lovforslaget er givet for Bornholms Vedkommende med Hensyn til at fiske Pighvar, til at gælde for hele Østersøens aabne Kyst. Det er jo en Erfaringssag, at Rødspættens i Østersøen ikke opnaar den Størrelse som i Kattegat og Sundet; men det samme er Tilfældet for Pighvarrens Vedkommende. Hvis man vil lade dette blive staaende, som det staar i Lovforslaget, vil det blive umuliggjort for Fiskerne at fiske Pighvar i Østersøen. Der vil fremkomme det Forhold, at naar de fiske en Rødspætte, der er 6½ Tomme, saa maa de tage den i Land og sælge den i den eller de Kommuner, der grænse op til Kysten. Men en Pighvar, som er 1—2 eller 1½ Tomme større, skulle de straks kaste ud; den maa ikke bringes i Land. Det vilde derfor være meget heldigt, om dette Ændringsforslag kunde blive vedtaget.

Ændringsforslaget under Nr. 20 gaar ud paa at indskrænke Fredningstiden for Laks og Ørreder. Efter Forslaget maa Laks og Ørreder ikke fiskes i Tiden fra 15. November til 1. Februar. Dette er i Ændringsforslaget foreslaaet indskrænket med 15 Dage, saaledes at der skal staa

30. November. Det er nemlig saaledes, at Laks og Ørreder i flere af vore Sunde kun findes i Tiden fra 1. Oktober til 1. Februar; det er f. Eks. Tilfældet i Ulfsund. Hvis dette Ændringsforslag ikke bliver vedtaget — og det er jo ikke sikkert, at det bliver vedtaget, da det er stillet af et Mindretal —, vil det for disse Fiskere ved Ulfsund betyde, at de ikke kunne fiske Ørred og Laks i mere end en Maaned. Bliver derimod Ændringsforslaget vedtaget, kan der dog levnes dem 1½ Maaned til at fiske i.

Ændringsforslaget under Nr. 24 er stillet af hele Udvalget og omhandler Indplantning af Fiskeyngel. Den Forandring, her foreslaas, finder jeg heldig. Saaledes som Forslaget blev vedtaget i Landstinget som selvstændigt Forslag, gik det ud paa, at de 20,000 Kr. af det Beløb, der skulde anvendes til Indplantning af Fiskeyngel, skulde anvendes i Limfjorden, medens der kun blev levnet 15,000 Kr. til samtlige de andre Vande. Hvis dette Forslag bliver vedtaget saaledes som foreslaaet, da vil det staa hen, hvor stor en Del af det bevilgede Beløb der skal anvendes i Limfjorden, og hvor stor en Del i de andre Vande. Efter de Erfaringer, man nu har, tvivler vist ingen om, at Limfjorden vil blive det Sted, hvor langt det største Beløb vil blive anvendt, og muligt det eneste Sted, hvor man vil forsøge at indplante Fiskeyngel i større Mængde. Der har man, saavidt jeg ved, Erfaringer, men andre Steder har man ikke Erfaringer i saa Henseende, og derfor vil det vel ogsaa være rimeligt, om det fortrinsvis bliver Limfjorden, som faar Gavn deraf. Men det vilde dog være heldigt, om man ogsaa andre Steder i vore Sunde kunde indplante Yngel. Derfor vilde jeg ogsaa anse det for heldigt, at vi antydede i den ny § 19, at dette Beløb kan forandres ved de aarlige Finanslove.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting videre. Jeg har hermed omtalt de fleste af de Ændringsforslag, der særlig interessere mig vedrørende de 19 første Paragraffer.

Der er dog endnu et enkelt Ændringsforslag, nemlig til § 44, Ændringsforslag under Nr. 36, som jeg gerne vilde omtale. Det gaar ud paa at udvide Retten for de Fiskere, der ønske at oprette Vedtægter for de respektive Vande, til at kunne baade udvide og formindske Afstanden mellem de Redskaber, der bruges. Man frygtede for, at saaledes som Lovforslaget var affattet, skulde det kun staa i Fiskernes